

5. Николайчук В. Е. Логистика: теория и практика управления: учебн. пособие. Донецк: НОРД-ПРЕСС, 2006. 540 с.

ЕКОНОМІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ: РОЗВИТОК, ПЕРСПЕКТИВИ, САМОВДОСКОНАЛЕННЯ

Гулієва О.Р.

*Науковий керівник: Шевчук О.В., кандидат педагогічних наук, викладач,
Подільський спеціальний навчально-реабілітаційний
соціально-економічний коледж*

У вітчизняній економічній літературі цей термін у широкому розумінні трактується як можливості, наявні сили, запаси, засоби, які можна використовувати або як рівень потужності в будь-якому по відношенню набір інструментів, необхідних для чогось. Це тлумачення також досить широке отже, він не в змозі ідеально розкрити суть ні потенціалу підприємства, ні потенціалу держави. Це повинно з'ясувати якість засобів, взаємозв'язок між ними та особливо мету, для якої вони призначені засоби поєднуються на основі інтерпретації потенціалу, запропонованого нам Великою радянською енциклопедією, а саме: засоби, доступні джерела та ті, які можна мобілізувати, ввести в дію та використати досягнення певної мети, реалізація плану, вирішення будь-якої проблеми. Позитивне в цьому визначення підкреслює, що потенціал – це не лише наявні засоби, а й можливості їх мобілізації. Тому таке трактування можна розглядати як вихідну точку для визначення сутності фінансової діяльності потенціал держави.

Тлумачний словник української мови також розуміє цей термін як «приховані здібності, сили за будь-яку діяльність, яка може відбуватися за певних умов [4].

Отже, термін «потенціал» означає, що хтось має приховані можливості, які ще не розкриті, або здатність діяти належним чином райони. На наш погляд, структура економічного потенціалу підприємства відображається найбільш повно дослідження [2]. Основою поділу на компоненти є виділення окремих підсистем. Однак слід зазначити, що для загальної оцінки потенціалу в структурі необхідно виділити інформацію потенціал. Крім того, розподіл природно-ресурсного потенціалу можливий лише для певних підприємств, враховуючи характер їхньої діяльності [5].

Підсумовуючи аналіз літературних джерел, економічний потенціал підприємства слід розуміти як сукупність наявних ресурсів та можливості їх перетворення для досягнення економічних вигод. Пропонується виділити такі елементи економічного потенціалу підприємства праця, виробництво, фінансовий, інноваційний та інформаційний потенціал [1].

Кожне підприємство як складна господарська система, має потенціал для формування, аналізу, оцінки та управління. Зараз в умовах тривалої кризи, нестабільне зовнішнє середовище, зокрема зміни в законодавстві податку,

потрібно вміло використовувати потенціал підприємства для збереження своїх позицій на ринку та для подальшого розвитку. При визначенні структури економічного потенціалу підприємства розрізняють ресурсу функціональний та змішаний підходи. Останній дає найбільш повне уявлення про його склад. Однак, як основний елемент повинен розподіляти ресурси і все, що пов'язано з функціонуванням підприємства, тому що, для такого підходу можна сформувавши систему показників для оцінки та аналізу діяльності та оптимальний склад ресурсів. Однак питання структурування потенціалу є одним із найменш розроблених і цілком дискусійні. Для ефективного управління, аналізу та оцінки залишається актуальний вибір оптимальної структури економічного потенціалу підприємства, яка найкраще відповідала б вимогам управління підприємством. Підведення підсумків економічних досліджень ми пропонуємо визначити потенціал підприємства як певна здатність, здатність сприяти минулому, свобода суспільства, розвиватися певним чином напрямку, для досягнення цілей, отримувати заплановані результати, підвищувати конкурентоспроможності за рахунок сформованих у певний момент часу ресурси, що використовуються мовами дій фактори навколишнього середовища [3].

Отже, потенціал досліджується не лише з позиції його розуміння ресурсів або набору можливостей виробляти певну продукцію, створювати певний ефект або досягати певної мети. Одночасно визначення його внутрішньої структури набагато ширша, ніж через вивчення структури ресурсів або їх функціональних можливостей. Економічний потенціал підприємства від його основних властивостей, що формує надра для цілеспрямованої довгострокової функції розвитку у напрямку досягнення стратегічних цілей центри, засновані на використанні наявних ресурсів.

Сучасний потенціал підприємства розглядається як здатність комплексу ресурсів економічної системи виконувати поставлені перед нею завдання. У такому випадку потенціал – це цілісне уявлення про єдність структури і функції об'єкта, вияв їх взаємозв'язку. На цій основі можна зробити висновок про сукупність можливості колективу виконувати певні завдання. Визначення поняття потенціалу має не тільки важливе наукове, а й практичне значення, оскільки уявлення про його зміст визначає підхід до його оцінки, вимірювання й управління використанням.

Література:

1. Большая советская энциклопедия: в 63-х томах. Т. 34 / ред. Б.А. Введенский. М., 1997.
2. Євдокимов Ф. І., Мізіна О. В. Дослідження категорії «економічний потенціал промислового підприємства». *Наукові праці ДонНТУ: Серія 6, Економічна*. 2004. Випуск 75. С. 54-59.
3. Савченко В. Ф. Потенціал національної економіки України: монографія. Чернігів: ЧДІЕіУ, 2009. 273 с.

4. Куроченко О. В., Копнов М. А., Сладкевич В. П. та ін. Економіка: від А до Я: Понятійно-термінол. слов. К.: ДП "Видавничий дім «Персонал», 2008. 368 с.

5. Краснокутська Н. С. Потенціал торговельного підприємства: теорія та методологія дослідження: монографія. Харків: Харк. держ. ун-т харчування та торгівлі, 2010. 247 с.

ТОВАРНІ ЗАПАСИ ПІДПРИЄМСТВ ТОРГІВЛІ: ЗНАЧЕННЯ ТА РОЛЬ

Долгова К. І.

*Науковий керівник: Кондратюк О.І., к.е.н, доцент
Київський національний торговельно-економічний університет*

Забезпечення безперервного процесу товарного обігу передбачає постійну наявність на споживчому ринку певної маси готових до реалізації товарів, що характеризуються як товарні запаси. Виникнення категорії товарних запасів обумовлено самою природою існування торгового процесу. Причиною, яка об'єднує всіх суб'єктів створення товарних запасів, є прагнення до економічної безпеки. Запаси - це один з основних активів ритейлу, тому на них повинен бути завжди зосереджений фокус уваги, а система управління запасами - це перш за все технічний інструмент для досягнення поставлених цілей [1]. Кожне торгове підприємство повинно мати товарний запас на кілька тижнів безперебійної роботи. Скорочення товарного запасу двояко може вплинути на прибуток, а при грамотному підході дозволить вивільнити оборотні гроші і підвищити ROI, і навпаки, вимушений розпродаж товарних запасів призведе до скорочення прибутку. Отже, товарні запаси, що формуються і зберігаються на підприємствах торгівлі, є важливим індикатором ринкової кон'юнктури, оскільки чутно реагують на будь-які зміни у ринковій пропорціях попиту і пропозиції, є одним із найважливіших факторів розвитку оптового товарообороту та ритмічності здійснення торговельних процесів, суттєво впливають на фінансові результати суб'єктів господарювання.

На підприємстві, в першу чергу торгівлі, повинні бути товарні запаси. Їх величина повинна бути оптимальною для конкретного підприємства. З одного боку, необхідно забезпечити безперебійну реалізацію товарів, з іншого – уникнути затоварення і заморожування. Товарні запаси створюються на всіх етапах руху товарів від виробника до кінцевого покупця. Вони можуть перебувати на складі виробничого підприємства, в дорозі, на оптових і роздрібних складах. З їх допомогою забезпечується відповідність попиту і пропозиції. Товарні запаси необхідні для того, щоб підприємство могло в безперебійному режимі здійснювати свою комерційну діяльність.

Економічна роль, яку відіграють товарні запаси підприємств торгівлі у ефективному функціонуванні споживчого ринку, обумовлює проведення спеціального дослідження динаміки їх обсягу, характеру розміщення за